

paa hende. Det Tvetydighedens Brændemærke, der nu engang var sat paa hende, vilde hun aldrig faa udslettet, og hun skulde saamænd ogsaa bære det med Taalmodighed. Det gjorde hende kun saa ondt at se Moderen gaa og græmme sig.

»Min stakkels lille Mor! At jeg skal gøre dig al den Sorg!«